

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
Worker-Communist Party of Iran -
Hekmatist

۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳ - ۱۹ مه ۲۰۲۴

پیامها بمناسبت درگذشت

رفیق حسین مرادیگی (حمه سور)

تصاویری از مراسم یادبود رفیق حسین مرادیگی (حمه سور)

به دعوت خانواده، استکهلم، ۱۱ مه

در گرامیداشت مارکسیست توانا، حسین مرادیگی (حمه سور)

(فشرده سخنرانی رحمان حسین زاده در مراسم گرامیداشت استکهلم)

پیام پلنوم ۴۸ کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری -

حکمتیست به حسین مرادیگی (حمه سور)

پیام حسین مرادیگی (حمه سور) دبیر کمیته مرکزی

به کنگره هشتم حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

طرح "شعار رفرا اندم"،

کمک به بقاء بیشتر جمهوری اسلامی است

صفحه ۱۹

حسین مرادیگی

در مراسم تحقیر خود شرکت نکنید!

صفحه ۲۲

حسین مرادیگی

در شماره دوم ویژه نامه کمونیست پیامهای دریافتی و منتشر شده به مناسبت درگذشت رفیق حسین مرادیگی (حمه سور)، رپرتاژی تصویری از مراسم یادبود در استکهلم که به دعوت خانواده و حمایت و همراهی حزب حکمتیست برگزار شد، متن سخنرانی رفیق رحمان حسین زاده در این اجتماع باشکوه، پیام آخرین پلنوم کمیته مرکزی حزب به رفیق حمه سور در اواخر آوریل ۲۰۲۴، چند مطلب از رفیق از جمله پیام وی به کنگره هشتم بعنوان دبیر کمیته مرکزی حزب و مقالاتی دیگر را منتشر کردیم.

روز شنبه ۱۸ مه نیز از جانب دوستداران رفیق حمه سور مراسم گرامیداشتی در سیدنی استرالیا برگزار شد. در ویکند هفته آتی نیز مراسمی بدعوت حزب کمونیست کارگری - حکمتیست در لندن انگلستان برگزار میشود. یاد فراموش نشدنی رفیق حمه سور عزیز را در مبارزه کمونیستی کارگری در جبهه های نبرد طبقاتی علیه سرمایه داری گرامی میداریم.

سر دبیر.

۱۹ مه ۲۰۲۴

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

پیامها بمناسبت درگذشت رفیق حسین مرادیگی (حمه سور)

اطلاعیه دبیرخانه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران به مناسبت درگذشت رفیق حسین مرادیگی (حمه سور)

دبیرخانه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران
۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳
۵ مه ۲۰۲۴

اطلاعیه حزب کمونیست کارگری ایران به مناسبت درگذشت حسین مرادیگی

حزب کمونیست ایران و کومه له مرگ رفیق حسین مراد بیگی (حمه سور) را به تک تک افراد خانواده او، به رفقای هم‌زمش در حزب کمونیست کارگری - حکمتیست و به تمام دوستان و آشنایان این انسان مبارز تسلیم می‌گوید و یاد عزیز و تلاش های پربارش در راه رهایی کارگران و ترویج و اشاعه سوسیالیسم را گرامی می‌دارد.

با تأسف فراوان شب شنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۳ برابر با ۴ ماه مه ۲۰۲۴ قلب رفیق حسین مراد بیگی (حمه سور)، یکی از چهره‌های سرشناس جنبش کمونیستی ایران و جنبش انقلابی کردستان، از اعضای کادر رهبری حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست و از بنیان گذاران کومه له و حزب کمونیست ایران از تپش باز ایستاد. رفیق چه مه سور مدت دوازده سال بود که با بیماری سرطان دست و پنجه نرم می‌کرد و سرانجام در شهر استکهلم - سوئد در میان جمع اعضای خانواده زندگی را به درود گفت.

حسین مرادیگی چهره شناخته شده کمونیست، از بنیانگذاران کومه له و از رهبران محبوب مردم کردستان بود و در سال‌های اول سر کار آمدن جمهوری اسلامی به عنوان اولین فرمانده نظامی کومه له نقش موثری در رهبری مبارزه مسلحانه توده‌ای در کردستان و مقاومت سرسختانه مردم کردستان علیه یورش وحشیانه جمهوری اسلامی ایفا کرد. حسین مرادیگی عضو رهبری حزب کمونیست ایران و شاخه کردستان آن، کومه له، بود. سپس به حزب کمونیست کارگری پیوست و تا سال ۲۰۰۴ عضو دفتر سیاسی این حزب و سپس عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست بود.

رفیق حسین مراد بیگی در سالهای پایانی دهه ۴۰ شمسی و در عنوان جوانی با شناخت ماهیت نظام سرمایه داری به مبارزه متشکل سیاسی روی آورد و در بنیان گذاری تشکیلات کمونیستی که بعدها نام کومه له بر آن نهاده شد نقش فعالی ایفا کرد. وی در سال ۱۳۵۲ در ارتباط با فعالیت های سیاسی دستگیر و به مدت یک سال زیر شکنجه و بازجویی های دستگاه ساواک رژیم سلطنتی پهلوی قرار گرفت. رفیق چه مه سور در تمام سالهای قبل از قیام ۱۳۵۷ به عنوان کادر رهبری کومه له به فعالیت های خود ادامه داد. وی بعد از پیروزی قیام و در شرایطی که تهاجم ضدانقلاب اسلامی به قدرت رسیده به کردستان قطعی به نظر می رسید، نقش ارزنده ای در سازماندهی نیروی مسلح پیشمرگ کومه له داشت. با ایجاد نیروی پیشمرگ کومه له و مقاومت این نیرو در مقابل تهاجم دولت مرکزی و ارتجاع محلی، چه مه سور به عنوان فرمانده نیروی نظامی کومه له به چهره محبوب کارگران و زحمتکشان کردستان تبدیل شد. رفیق چه مه سور از کادرهای مؤسس حزب کمونیست ایران در سال ۱۳۶۲ بود و در همین کنگره به عنوان عضو کمیته مرکزی حزب انتخاب شد. وی از آن پس چه به عنوان عضو کمیته مرکزی کومه له و چه به عنوان کادر رهبری حزب با به عهده گرفتن مسئولیت های مختلف به فعالیت های خود ادامه داد. رفیق حسین مرادیگی در سال ۱۹۹۱ برای ادامه فعالیت سیاسی خود به پروسه تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران پیوست و بعدها فعالیت های خود را در حزب کمونیست کارگری - حکمتیست ادامه داد.

درگذشت همه سور عزیز را به بستگان او، به اعضا و رهبری حزب حکمتیست، به همه همسران او و مردم انقلابی ایران صمیمانه تسلیم می‌گوییم.

یاد عزیزش همیشه گرامی باد
حزب کمونیست کارگری ایران
۵ مه ۲۰۲۴، ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳

از سوی گروهی از رهبران کارگری و کمونیست

رفقای دفتر سیاسی
رفقای کمیته مرکزی حزب حکمتیست
رفقا فاتح شیخ الاسلامی، سیاوش دانشور، رحمان حسین زاده، جمال کمانگر، رضا کمانگر

سوگمندان با دروغ و درد بسیار خبردار شدیم که رفیق فرمانده و کمونیست رزمنده حسین مرادیگی (حمه سور) هیچ‌کاره ملک وجود پرشور خود شده و از عرصه مستقیم مبارزه طبقاتی و جنبش کارگری

رفیق حسین مرادیگی یکی از فعالین پیگیر راه رهایی کارگران و مردم زحمتکش ایران و کردستان بود و تا زمان مرگ همچنان به آرمانش وفادار ماند و برای آن کوشید. با مرگ رفیق حسین کارگران و زحمتکشان ایران و کردستان یکی از یاران دلسوز خود را از دست دادند. بدون شک مرگ رفیق حسین مرادیگی ضایعه برای جنبش کمونیستی میباشد.

پیامها بمناسبت درگذشت رفیق

حسین مرادیگی (حمہ سور) ...

و کمونیستی کوچ کرده است. از شنیدن این خبر دلم شکست و ناباورانه گریستم.

رفیق حمہ سور را چند بار ملاقات کردم. نخستین بار بعد از خلع سلاح سپاه رزگاری. بار دیگر در روستای شیلانواہ. او آمده بود کہ کاستی های ما را جبران کند. یک بار کہ برای ملاقات دکتر جعفر بہ بوکان رفته بودم و بار دیگر پس از دیدار با نادر در آجی کند و سپس در تورجان، حسین نازنین را دیدم. او را ہمیشہ از اعماق قلبم دوست داشتم. نام و یاد و خاطرہ رفیق حسین مرادیگی در متن و بطن جنبش کارگری کمونیستی و در دل طبقہ کارگر ایران ثبت شدہ است. شهرها و روستاها و کوه ها و رودها و دشت های کردستان ایران و عراق ہمزمان سرودی را می خوانند کہ کلمات آن بہ نام های درخشان رفقا محمد حسین کریمی و فواد مصطفی سلطانی و جعفر شفیع و صدیق کمانگر و غلام کشاورز و منصور حکمت و هزاران رفیق دیگر پیوستہ است.

همہ ی حسرت من و رفقایم در فقدان رفیق حمہ سور از این رو است کہ او نماند تا نتیجہ ی مبارزہ کمونیستی و انقلابی پیگیر خود را از نزدیک ببیند و در جشن تودہ ها، آنگاہ کہ بورژوازی حاکم را دفن می کنند، مشارکت کند.

رفقای حزب حکمتیست!

مراتب سرخوشی ما را پذیرا باشید.

زندہ باد کمونیسم

زندہ باد یاد و خاطرہ تابناک رفیق فرماندہ کمونیست حسین مرادیگی از سوی گروهی از رہبران کارگری و کمونیست.

اطلاعیه کمیته مرکزی کومہلہ بہ مناسبت درگذشت رفیق

حسین مرادیگی

با کمال تأسف اطلاع یافتیم کہ حوالی نیمہ شب گذشتہ، چہارم ماہ مہ، ۱۵ اردیبهشت، قلب «رفیق حسین مرادیگی» از چہرہ های بر جسته جنبش کمونیستی ایران و از بنیان گذاران کومہلہ بعد از ۱۲ سال دست و پنجه نرم کردن با بیماری سرطان در شہر استکھلم در کشور سوئد از تپش باز ایستاد.

رفیق محمد حسین مراد بیگی سال ۱۳۳۰ در شہر بوکان متولد شد. تحصیلات ابتدایی و متوسطہ را در شہرهای بوکان و تبریز بہ اتمام رساند و بہ مدت دوسال در دانش سرای تربیت معلم تبریز در رشتہ زبان انگلیسی بہ تحصیل پرداخت. در سال ۱۳۴۸ و در اوآن جوانی در

بنیانگذاری تشکیلاتی کہ بعدها کومہلہ نام گرفت مشارکت فعال داشت و در موقعیت یکی از کادرهای رهبری آن قرار گرفت و نخستین حوزہ فعالیت کومہلہ در شہر تبریز را تشکیل داد. رفیق حسین در ادامہ فعالیت سیاسی خود در سال ۱۳۵۲ در ارتباط با دستگیری جمعی از فعالین سیاسی شہر بانہ بازداشت و بہ زندان شہر اصفهان انتقال یافت. ساواک با بازجویی و شکنجہ رفیق حسین نتوانست بہ وجود کومہلہ و فعالیتهاش بہ عنوان یک سازمان سیاسی پی ببرد. وی پس از یک سال از زندان آزاد شد و یلافاصلہ پس از آزادی مسئولیت های خود را بہ عنوان یکی از کادرهای رهبری کومہلہ از سر گرفت.

رفیق حسین جریان انقلاب ۱۳۵۷ ایران ہمراہ با جمعی از رفقای رهبری کومہلہ در سازماندهی نیروی مسلح پیشمرگ کومہلہ و دیگر عرصہ های فعالیت کومہلہ در منطقہ سردشت، بہ ویژہ در جریان خلع سلاح نیروی اربابان زمیندار نقش فرماندهی و فعالی بر عہدہ گرفت. نخستین مرکز آموزشی پیشمرگان کومہلہ در سال ۱۳۵۸ با مسئولیت وی در منطقہ «گورمہر» سردشت تشکیل شد. با ایجاد نیروی مسلح کومہلہ در سطح کردستان، رفیق حسین مرادیگی کہ اینک بیشتر بہ نام «حمہ سور» شناختہ می شد، فرماندهی کل این نیرو را بر عہدہ گرفت. در سال ۱۳۶۲ در تشکیل حزب کمونیست ایران مشارکت کرد و در کنگرہ موسس حزب بہ عنوان عضو کمیٹہ مرکزی حزب کمونیست ایران بر گزیدہ شد. در سال ۱۹۸۷ وظیفہ نمایندگی کومہلہ در خارج کشور را بر عہدہ گرفت و در شہر پاریس مستقر شد. در طول سالهای ۱۹۸۷ تا ۱۹۹۱ در عرصہ های مختلف فعالیت های کومہلہ و حزب کمونیست ایران فعالانہ شرکت داشت. رفیق حسین مرادیگی در سال ۱۹۹۱ با تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران بہ این حزب پیوست. در جریان تحولات درونی بعدی این حزب، فعالیت های خود را در حزب کمونیست کارگری - حکمتیست ادامہ داد. ۱۲ سال ابتلا بہ بیماری سرطان نتوانست رفیق حسین را در مبارزہ برای آرمان های شریف انسانی از پا بیاندازد و همزمان تلاش می کرد در مسیری کہ برای خود انتخاب کردہ بود، با ہمہ توان راہ بپیماید.

کمیٹہ مرکزی کومہلہ بہ مناسبت درگذشت حسین مرادیگی از صمیم قلب ہمدردی خود را با خانوادہ و ہمہ ہمزمان و رفقای و مردمی کہ وی را می شناختند و دوستش داشتند، ابراز می دارد و خود را در اندوہ آنان شریک می داند.

یادش گرامی باد

کمیٹہ مرکزی کومہلہ

(سازمان کردستان حزب کمونیست ایران)

۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳

۵ ماہ مہ ۲۰۲۴

اطلاعیه مبارزان کمونیست بہ مناسبت

درگذشت رفیق حسین مرادیگی

با نہایت تأسف نیمہ شب دیروز، ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۳، قلب مہربان رفیق حسین مراد بیگی (حمہ سور) از چہرہ های شناختہ

پیامها بمناسبت درگذشت رفیق

حسین مرادیگی (حمه سور) ...

شده جنبش کمونیستی ایران، بعد از ۱۲ سال دست و پنجه نرم کردن با بیماری سرطان از تپش باز ایستاد.

حمه سور بیش از نیم قرن فعالیت کمونیستی خود را در دل تحولات مهم اجتماعی و در جریان رویدادها و اتفاقات گوناگون سازمانی با استقامت و پیگیرانه تا روزیکه ما را تنها گذاشت ادامه داد. او از بنیاد گذاران کومه‌له در سال ۱۳۴۸ و فرمانده نظامی این سازمان و اعضای کمیته مرکزی آن بود. با جدا شدن گرایش کمونیسم کارگری از کومه‌له و حزب کمونیست ایران، و تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران در سال ۱۹۹۱ به این حزب پیوست. در جریان تحولات و جدائی‌هایی که بعداً از مرگ منصور حکمت در این حزب پیش آمد به حزب کمونیست کارگری حکمتیست همراه شد. در مدت ۱۲ سالی که درگیر این بیماری بود مبارزه و فعالیت برای آرمان عدالتخواه کمونیستی خود را هم چنان پیگیرانه ادامه میداد.

مبارزان کمونیست فقدان حسین مرادیگی را از صمیم قلب به دخترش شیرین و خواهرانش روناک، تویا، سعدا، و دکتر محمد رحیمی و هم‌زمان و دوستانش در ایران و اروپا صمیمانه تسلیت می‌گوید و خود را شریک اندوه از دست دادن رفیق حمه سور عزیز میدانیم.

یاد عزیزش گرامی باد

مبارزان کمونیست

۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳

۵ ماه مه ۲۰۲۴

پیام تسلیت و همدردی شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

به مناسبت جانباختن رفیق حسین مراد بیگی (حمه سور)

با تأسف فراوان مطلع شدیم که قلب مهربان و پرشور رفیق حسین مرادیگی (حمه سور) یکی از چهره‌های بارز جنبش کمونیستی - کارگری ایران و کردستان، بعد از ۱۲ سال مبارزه و استقامت در مقابل بیماری سرطان، در شب شنبه چهارم ماه مه ۲۰۲۴ از طپش باز ایستاد و این رفیق مبارز و عزیز زندگی را بدرود گفت و ما و بستگانش را تنها گذاشت.

"حمه سور" یکی از بنیانگذاران کومه‌له و اولین فرمانده نظامی این تشکیلات در کردستان در سال ۵۸ بود که بیش از نیم قرن از زندگی اش با مبارزه‌ای پیگیر و متشکل بر علیه ستم و استثمار و هر نوع تبعیض عین است. رفیق حسین مرادیگی مارکسیستی مبارز و از چهره‌های موثر و بنیانگذار حزب کمونیست ایران و پس از آن حزب

کمونیست کارگری و حزب کمونیست کارگری - حکمتیست بود. بی شک نام و آوازه حمه سور در جنبش گسترده برای آزادی و برابری، در جنبش توده‌ای و مسلحانه مردم کردستان علیه تبعیض طبقاتی و ملی، و مهم‌تر در جنبش کمونیستی چند دهه اخیر ثبت شده و ماندگار است.

با درگذشت رفیق حسین مرادیگی (حمه سور)، کارگران و آزادیخواهان و برابری طلبان یکی از پیگیرترین یاران خود، رفقای حزب کمونیست کارگری - حکمتیست یکی از رهبران و همسنگران، و طیف وسیع رفقا، دوستان و بستگان او یکی از دوست‌داشتنی‌ترین، صمیمی‌ترین و وفادارترین یاران خود را از دست دادند.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست فقدان حمه سور عزیز را به خانواده و بستگان داغیده و عزیزش، به همه رفقا و دوستان بیشمارش و به رفقای حزب کمونیست کارگری - حکمتیست صمیمانه تسلیت می‌گوید و یاد عزیزش را با تعهد به پیگیری اهداف کمونیستی و انسانی او گرامی میدارد.

یاد و خاطره رفیق حسین مرادیگی (حمه سور) همیشه زنده و گرامی باد!

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳

۵ مه ۲۰۲۴

اتحاد سوسیالیستی کارگری، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری - حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان اقلیت و هسته اقلیت

مهرگی حمه سور زیانگی گه‌وره بوو که له بزوتنه‌وهی

کۆمۆنستی که‌ووت له ئێران و ناوچه‌که!!

به داخه‌وه هه‌وآلی مهرگی حسین مرادیگی ناسراو به حمه‌سور روژی شه‌مه ۲۰۲۴/۵/۱۶ وەک به‌رق زۆریه‌ی لاپه‌رمانی میدیای کۆمه‌لایه‌تی ته‌نیه‌وه. حمه سور یه‌کێک له دامه‌زرینه‌رانی کۆمه‌له‌ی زه‌حمه‌ت‌کشانی ئێران و حزبی کۆمۆنستی ئێران و حزبی کۆمۆنستی کرێکاری، یه‌کێکه له رابه‌رانی سه‌ربازی بزوتنه‌وه‌ی چه‌کداری شوێر‌شگیرانه و کۆمۆنستی کوردستانی ئێران بوو که زیاتر له نیو سه‌ده‌ی له ته‌مه‌نی خۆی له‌و مه‌یدانه‌دا پیش که‌ش کردوه به بزوتنه‌وه‌ی کۆمۆنستی و نازادیخوازانه‌ی خه‌ڵکی کوردستان.

حسین مرادیگی یه‌کێکه له که‌سایه‌تیه‌ دیاره‌کانی بزوتنه‌وه‌ی کۆمۆنستی و به‌تایه‌تیه‌ش کۆمۆنیزمی کرێکاری بوو له ئێران و ناوچه‌که، له ده‌ستدانی زه‌ره‌ریکی گه‌وره بوو له بزوتنه‌وه‌ی کۆمۆنستی.

حزبی کۆمۆنستی کرێکاری چه‌پی عێراق سه‌رخۆشی ده‌کات له خانه‌واده‌که‌ی و ته‌وای هاورێیان و دوستانه‌ی حسین مرادیگی که له ته‌وای بره‌گه‌کانی ژیا‌نیدا له هه‌واشانی ئه‌م تێکۆشه‌رده‌ تیکۆشاون له پیناوی نازادی و یه‌کسانی و ژیا‌نیکی نینسانیدا.

ناومندی نہو حزبہ ہمدہ بیژد ریت، و له (۱۹۹۱) ییشدا پھیویست دہیبت به (حزبی کومونیسٹی کریکاری ئیران) و پاشان به (حزبی کومونیسٹی کریکاری ئیران / حکمہتیسٹ).

نہو نهموونی خوی و میژووی کوملہ و بزوتنہوی کومونیسٹی ئیرانی دوی شورشی (۱۹۷۹) ی له کتیبیکدا بهناوی (میژووی زیندوو) تومار کردووہ.

(ریکخراوی بهدیلی کومونیسٹی له عیراق) پرسه و سهرهخوشی خوی ناراستہی خانہوادہی نازی زبان و سهرجم هاورینان و دؤستانی و (حزبی کومونیسٹی کریکاری- حکمہتیسٹ) دهکات.

یاد و یادگار بیہکانی هاورئ حوسینی مراد بیگی (حهمه سور)، و ناوات و نامانجه کومونیسٹیہکانی بؤ ههمیشه بهزیندووی دهمیننہوہ. ۲۰۲۴-۰۵-۰۵

پیام تسلیت جمعی از کارگران چپ و کمونیسٹ شهر سنندج

به مناسبت جانباختن رفیق حسین مرادبیگی

جمعی از کارگران چپ و کمونیسٹ شهر سنندج طی پیامی درگذشت رفیق " حسین مرادبیگی را تسلیت گفتند. در این پیام آمده است:

مامروز اطلاع پیدا کردیم رفیق مبارز حسین مراد بیگی (ح.م. سور) درگذشته است . او یکی از فعالین پیگر راه کارگران و زحمتکشان ایران و کوردستان بود او همچنان تا آخرین لحظه های مرگش وفادار به آرمانهایش بود ما درگذشت رفیق حسین مرادبیگی را به خانواده محترم و به همزمانش تسلیت می گوئیم.

جمعی از کارگران چپ و کمونیسٹ شهر سنندج

یکشنبه ۱۶ اردیبهشت، ۱۴۰۳

اطلاعیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیسٹ در کردستان

بمناسبت درگذشت رفیق حسین مرادبیگی (ح.م. سور)

باکمال تأسف روز شنبه ۱۵ اردیبهشت سال ۱۴۰۳ قلب بزرگ و مهربان رفیق حسین مرادبیگی سیمای شناخته شده جنبش کمونیسٹی ایران و جنبش انقلابی کردستان از بنیانگذاران کومله و حزب کمونیسٹ ایران، اولین فرمانده نظامی کومله، یار و یاور توده‌های کارگر و زحمتکش کردستان در شهر استکهلم سوئد از تپش باز ایستاد .

رفیق #حسین_مرادبیگی ۱۲ سال بود که با بیماری سرطان دست و پنجه نرم میکرد و علیرغم درد شدید و تحمل طاقت فرسای بیماری سرطان لحظه‌ای از تلاش در راه مبارزه سوسیالیستی و تلاش پیگیر برای تحقق ارمان والای کمونیسٹی باز نه ایستاد.

صفحه ۶

پیامها بمناسبت درگذشت رفیق حسین

مرادبیگی (ح.م. سور) ...

نهمری و سهر بهرزی بؤ (حهمه سور) حسین مراد بهگی!

حزبی کومونیسٹی کریکاری چپی عیراق

۲۰۲۴/۰۵/۱۶

به‌یادنامه‌ی ریکخراوی به‌دیلی کومونیسٹی له عیراق

به بؤنه‌ی مهرگی هاورئیی نازی زمان حوسینی مراد بیگی (حهمه سور)

دوی دوانزه سال له رووبه‌روو بوونوه له‌گه‌ل نه‌خوشی شیرپه‌نجه، شهمی شهمه (۲۰۲۴-۰۵-۰۴)، له سوید و له شاری ستوکه‌ولم، دلئ پر له میهره‌بانئ و نینساندؤستی هاورئ (حهمه سور) بؤ ههمیشه له لئدان کهوت، و هه‌لسوراویکی به‌رجه‌سته‌ی کومونیسٹی ناو بزوتنہوی کومونیسٹی ئیران و کوردستان به‌جیبه‌نشتین.

هاورئ (حهمه سور) به درئزایی نیو سده له خهباتی په‌یگیرانه‌ی کومونیسٹی به‌رده‌وام، له دورانی جی‌اوازی دکتاتوریمتی شاه‌نشایی و جمهوری نیسلامیدا، و له‌نیو خهباتی کریکاران و زحمه‌تکیشانی کوردستانی ئیران به دزی رژی می نیسلامی، رؤلئ به‌رچاوی گیراوه. له جهرگی نهم خهباته‌یدا و له‌ناو (کومله‌ی زحمه‌تکیشان) و (حزبی کومونیسٹی ئیران) دا به‌رپرسیاریه‌تی فرمانده‌ی هیزی سهر بازی نهم ریکخراوی گرتوته نه‌ستو و لئهاتوانه نه‌جامی داوه.

نهم له‌نیو فهزای بزوتنہوی چه‌کداری (کومله‌ی) دا رووخساریکی کومونیسٹی به‌رجه‌سته بوو، و ههم‌دهم له‌گه‌ل رادیکالیوونہوی (کومله‌ی) و گرتنہ‌بهری خهتی مارکسیزما بووه، و به‌درئزایی خهباتی له‌ی دورانه‌دا له‌بهرامبهر ناسیونالیزما رؤلئ به‌رجه‌سته‌ی گیراوه.

هاورئ (حهمه سور) له په‌رسه‌ندنی کیشمه‌کیشه‌کانی دوابی ناو (کومله‌ی) و (حزبی کومونیسٹی ئیران) دا ههم‌دهم په‌یگیر بووه له‌سهر هه‌لوئیسٹی کومونیسٹی و نینته‌ر ناسیونالیستی خوی. له ساله‌کانی دواتریشدا قامه‌تی کومونیسٹی خوی به‌رز راگرتوو له‌بهرامبهر ههموو رهوت و ره‌ونده فیکری و سیاسییه کؤنہ‌په‌رسته‌کانی بؤرژوازی ههر له نیسلامیزم و ناسیونالیزم و نیو-لیبرالیزم و نیو-فاشیسمه‌وه تا رادیکالییته‌ی سهروو چینایه‌تی، و تا دوا رؤژه‌کانی ژبانی راوستاوانه به‌رگریکار بووه له کومونیزم و نینته‌ر ناسیونالیزم.

به‌شیک له هاورئییانی (ریکخراوی به‌دیلی کومونیسٹی) هاورئ و دؤستی نزیکئ هاورئ (حهمه سور) بوون بؤ سالانیکی زور و په‌یوهندی نزیک و دؤستانه‌یان هه‌بووه له‌گه‌لیدا.

هاورئ (حهمه سور) له دامه‌زینهرانی (کومله‌ی) بوو، و ههم‌گه‌ل دروستبوونی (حزبی کومونیسٹی ئیران) له (۱۹۸۳) دا وهک نه‌ندامی

توقف جنگ بیدرنگ!

پیامها بمناسبت درگذشت رفیق

حسین مرادبیگی (حمه سور) ...

رفیق حسین مرادبیگی اواخر دهه چهارم قرن گذشته شمسی در دوران جوانی با درک درست از نظام طبقاتی و جامعه نابرابر به مبارزه متشکل سیاسی روی آورد و در شکل دادن به یک تشکل کمونیستی که بعدها کومهله نامگذاری شد نقش بسزایی ایفا کرد، سال ۱۳۵۳ به اتهام فعالیت سیاسی از طرف ساواک دستگیر میشود و به مدت یکسال در زندان اصفهان تحت شدیدترین شکنجه وحشیانه قرار میگیرد. بعد از آزادی از زندان به فعالیت سیاسی ادامه میدهد و به تقویت جریان کمونیستی که خود در بنیان گذاری آن نقش داشته ادامه میدهد. کار مستمر و آگاهگری در میان کارگران و توده‌های زحمتکش شهر و روستا عرصه‌ای بود که حمه سور با متانت و کاردانی به پیش میرد.

بعد از انقلاب سال ۱۳۵۷ و علنی شدن فعالیت کومهله در قامت رهبری کومهله برای سازمان دادن فعالیت سیاسی و نظامی در مقابله با ضد انقلاب اسلامی، سازمان دادن نیروی پیشمرگ کومهله لحظه‌ای از پای ننشست. سال ۱۳۶۲ در کنگره موسس حزب کمونیست ایران شرکت کرد و به عضویت کمیته مرکزی حزب انتخاب شد.

رفیق حسین مرادبیگی سال ۱۹۹۱ در پروسه تشکیل حزب کمونیست کارگری شرکت و به عضویت مرکزیت حزب انتخاب شد سپس فعالیت خود را در حزب کمونیست کارگری حکمتیست ادامه داد.

رفیق حمه سور یکی از رهروان صادق و فداکار جنبش کمونیستی ایران برای بنا نهادن جامعه سوسیالیستی بود، با مرگ این عزیز جنبش کمونیستی ایران یکی از رهبران برجسته خود را از دست داد، کارگران وزحمتکشان کردستان یکی از یاران فداکار و صمیمی خود را از دست دادند.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان این ضایعه بزرگ را به خانواده و بستگان و همسنگران تسلیم گفته و خود را در این اندوه جانکاه سهیم میدانند.

یاد عزیز #حمه سور گرامی و جاودانه باد

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان

۱۶/۲/۱۴۰۳

یاد حسین مرادبیگی گرامی باد!

با تاسف فراوان مطلع شدیم رفیق حسین مرادبیگی (حمه سور) از

چهره‌های شناخته شده و محبوب چندین دهه مبارزه انقلابی و آزادیخواهانه مردم ایران، با گذشت بیش از یک دهه دست و پنجه نرم کردن با بیماری سرطان، نیمه شب دیروز، شنبه چهارم ماه مه، در شهر استکهلم چشم از جهان فرو بست.

بیش از پنجاه سال مبارزه پیگیر علیه دو حکومت مستبد پهلوی و جمهوری اسلامی، پنج دهه مبارزه در بالاترین سطوح در تاسیس و رهبری کومهله، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری و حزب حکمتیست، نقش وی در جدال‌های مردم آزادیخواه، از جنگ مسلحانه و سازمان دادن آن تا اعتراضات وسیع توده‌ای در کردستان برای آزادی و برابری، حمه سور را به شخصیتی شناخته شده، محبوب و معتبر نه فقط در میان نیروهای سیاسی که در میان مردم در کردستان تبدیل کرد.

از دست دادن حمه سور برای ما، که در دوره‌ها و در سنگرهای مختلف هم‌رمز وی بودیم، برای خانواده و بستگانش، برای رفقا و همسنگران و برای مردم آزادیخواه که او را از نزدیک می‌شناختند، مایه تأثر عمیق است.

حزب حکمتیست (خط رسمی) درگذشت رفیق حسین مرادبیگی را به خانواده و بستگانش، به رفقا و همسنگران وی و به مردم کردستان صمیمانه تسلیت می‌گوید.

یاد حسین مرادبیگی (حمه سور) گرامی باد!

حزب حکمتیست (خط رسمی)

۵ مه ۲۰۲۴

اطلاعیه حزب سوسیالیست انقلابی ایران به مناسبت درگذشت

رفیق حسین مرادبیگی

با نهایت تاسف با خبر شدیم که نیمه شب ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۳، قلب مهربان و بسیار عزیز رفیق حسین مرادبیگی (حمه سور)، از چهره‌های شناخته شده جنبش کمونیستی ایران و کردستان و از بنیان گذاران کومهله سوسیالیست دهه پنجاه- شصت خورشیدی، بعد از ۱۲ سال دست و پنجه نرم کردن با بیماری سخت سرطان از تپش باز ایستاد.

رفیق حمه سور، یک شخصیت کمونیست پیگیر، و توأم با مهربانی، صمیمیت، صداقت و رفتار ساده و "خاکی" داشتن را در پرونده سیاسی و مبارزاتی خود داشت. حمه سور تا روزیکه ما را تنها گذاشت با استقامت به آرمانهای کمونیستی و کارگری وفادار ماند و در این مسیر صدها فداکاری نموده است.

او ضمن اینکه جزو اعضای بنیانگذار کومهله قدیم بوده، اولین فرمانده نظامی آن سازمان نیز بود. با جدا شدن گرایش کمونیسم کارگری از کومهله و حزب کمونیست ایران، همراه با اکثریت کادر و اعضای آن تشکیلاتها به جریان کمونیسم کارگری پیوست و تا امروز

یادی خبیات و تیکوشانی کومونستی هاورئ حمه سور بریز و بریزه.

سکرتاریهتی مهکتبهی سیاسی
حیزی کومونستی کریکاری کوردستان
۵ ی مهی ۲۰۲۴

بهریز بی یادی هاورئ حسینی مورادبیهگی ناسراو به حومه سور

کاک حسینی مورادبیهگی پهکیک له نهدامه سهرمتایهکانی کومهله و بهرپرسی نزامی ناسراوی هیزی پیشمهرگهی کومهله، پاش ماومیهک بهرپرسهکانی لهگهل نهخوشینی شیرپهجه له ولاتی سوئد مالوایی له ژیان کرد. هاورئ حومه سالی ۱۳۳۰ له بوکان لهدایک بوو و له بوکان و تهوریز خویندی و دواتر چوووه دانشسرای تهوریز بو تهوهی ببنته ماموستای زمانی ئینگلیسی. له سهرمتای دامهزانی کوره سهرمتایهکانی خویندکارانی چهپی کورد له زانکوکانی تاران و تهوریز و شارمکانی دیکه بهشدارای نهو کورانه بوو و دواتر که نهو کورانه خوین و مکوو حیزیکی سیاسی راگهپاند و کومهلهیان پیکهینا کاک حومه پهکیک له نهدامه سهرمتایهکانی ریبهری کومهله بوو. کاک حومه سالی ۱۳۵۲ به هوی چالاکیه سیاسییهکانیهوه به دهستی ساواک گیرا بهلام خورگرانه نهپنیهکانی کومهلهی پاراست. هاورئ حومه سور بهرپرسی پهکهم فیرگهی پیشمهرگایهتی کومهله و پهکهم فرماندهی گشتی هیزی پیشمهرگهی کومهله بوو. له سالانی چالاکیی خویدا نهدامی کومپتهی ناوهندی کومهله و حیزی کومونستی ئیران بوو و بهرپرسایهتی جوراوجوری له نهستو بوو. کاک حومه دواتر لهگهل رهوتی ناسراو به کومونستی کریکاری کهوت و تا کوتایی ژیانی له ریزی ریبهرایهتی نهو حیزبهدا دریزه ی به چالاکیی خوی دا .

بهداخوه هاورئ حسینی مورادبیهگی رژی ۵ ی مانگی مهی سالی ۲۰۲۴ پاش نزیکه ۱۲ ساله بهرپرسهکانی لهگهل نهخوشینی شیرپهجه مالوایی له ژیان کرد. ریز له یادی دمگرین و سهرمخوشی له بنهمله و نازیرانی دمکین و خومان به بهشدارای خهمیان دهزانین.

سکرتاریهتی کومپتهی ناوهندی کومهلهی زهحهتکیشانی کوردستان
۶ ی مهی ۲۰۲۴

پیام تسلیت اتحاد سوسیالیستی کارگری به مناسبت درگذشت

رفیق حسین مرادبیهگی (حومه سور)

قلب پرشور رفیق حسین مرادبیهگی (حومه سور) یکی از بنیانگذاران کومه له و حزب کمونست ایران، از چهره های سرشناس جنبش سوسیالیستی ایران و کردستان بعد از ۱۲ سال مقاومت در مقابل بیماری سرطان، در چهارم ماه مه ۲۰۲۴ از حرکت باز ایستاد.

اتحادسوسیالیستی کارگری درگذشت رفیق حسین مرادبیهگی را به خانواده و همه رفقاییش در حزب کمونست کارگری-

حکمتیست و سوسیالیستهای ایران صمیمانه تسلیت می

صفحه ۸

پیامها بمناسبت درگذشت رفیق

حسین مرادبیهگی (حومه سور) ...

خود را متعلق به آن جنبش میدانست.

با درگذشت رفیق حسین مرادبیهگی (حومه سور) متأسفانه جنبش کارگری و سوسیالیستی و صف آزادیخواهی یکی از پیگیرترین یاران خود را از دست داد .

حزب سوسیالیست انقلابی ایران فقدان رفیق حسین مرادبیهگی را از صمیم قلب به دخترش شیرین، خواهرانش: روناک، توبا، سعدا، و دیگر بستگان، همزمان و دوستانش در ایران و اروپا، به مردم مبارز شهر بوکان و کارگران و آزادیخواهان کردستان و ایران صمیمانه تسلیت می‌گوید و خود را شریک اندوه از دست دادن این رفیق بسیار عزیز میدانیم.

یاد عزیزش گرامی باد!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳ ۵ مه ی ۲۰۲۴

گیان له دهستدانی حسین مرادبیهگی (حومه سور) خسارمتیکی گهورهپه

به داخوه نهمرۆ ههوالی گیان لهدهستدانی هاورئ حسین مرادبیهگی (ناسراو به حومه سور)مان بیست، که پاش ملاملانییهکی چندین ساله لهگهل نهخوشی شیرپهجهدا بو همتا همتایه مالوایی لیکردین. حومه سور خهباتگیریکی بهرجهستهی کومونستی کریکاری و مارکسیستیکی شورشگیری کومهلهگی ئیران و کوردستان بوو. نهو رمزی مقاومهتی چهکارانهی جهماوهری بوو له دژی کوماری نیسلامی ئیران، که له سهرمتای دهسه لاتگرتتیهوه دژ به خهلیکی نازادیخوازی ئیران و به تاییهتیش له کوردستان پنی نایه مهیدانهوه. حومه سور تیکوشهتیکی جهسور و پیداکری حزبیته و باوهرداریکی بههیزی شورشی سوشیالیستی چینی کریکار و بزوتنهوهی کومونستی کریکاری بوو.

بهداخوه مهرگی نهو کومونسته شیلگیره، خسارمتیکی گهورهپه و به دلناییهوه ژیانوایی نهو جینگیهکی خالی له بزوتنهوهی کومونستی و نازادیخوازیدا بهجی نههئیت.

لیرهدا نیمه سهرمخوشی خومان له خیزان و کهسوکار و هاورئییانی و بهتاییهتیش هاورئییان له حیزی کومونستی کریکاری_حیکمهتیست دهرنهبرین و لهم خسارمه گهورهپهده لهپالیاندا رانهوستین.

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

پیامها بمناسبت درگذشت رفیق

حسین مرادی (حمه سور) ...

گوید و برایشان صبر و بردباری آرزو دارد.

اتحاد سوسیالیستی کارگری

پیام تسلیت و همدردی برای خاموشی رفیق حسین مرادی

(حمه سور)

با کمال تأثر و تأسف با خبر شدیم که رفیق «حمه سور»، کمونیست مبارز و از بنیانگذاران کومله و حزب کمونیست ایران پس از سال ها جدال با بیماری سرطان از میان ما رفت.

رفیق «حمه سور» انسانی صمیمی و مهربان بود که تمام عمر مبارزاتی خود را برای رهایی کارگران و زحمتکشان صرف کرد. او اولین فرمانده کمونیست و نظامی کومله بود که سهم به سزایی در سازماندهی مقاومت مسلحانه توده ای کردستان داشت.

ما فقدان این رفیق رزمنده و کمونیست را به اعضای خانواده، دوستان و رفقای حزب کمونیست کارگری - حکمتیست تسلیت گفته و برای آنان شکیبایی و بردباری آرزو داریم.

روابط عمومی سازمان فدائیان - اقلیت

۹ ماه مه ۲۰۲۴

همدردی بخاطر خاموشی کمونیست برجسته حسین

مرادی (حمه سور)

خاموشی حسین مرادی (حمه سور) کمونیست برجسته و انقلابی شریف از بنیان گزاران کومله و نیز کادرهای مرکزی حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری و حزب کمونیست حکمتیست بوده است و دهها سال علیه سرمایه‌داری و برای آزادی و برابری و شکوفایی حرمت انسانی مبارزه کرده بود را به خانواده، رفقای هم‌رزم‌اش و فعالین جنبش کارگری تسلیت می‌گوئیم و برای نزدیکانش شکیبایی آرزو می‌کنیم.

هسته اقلیت

اردیبهشت ۱۴۰۳ / ماه مه

اعلام تسلیت و همدردی سازمان راه کارگر در رابطه با

درگذشت رفیق حسین مرادی (حمه سور)

با نهایت تأسف، باری دیگر جنبش کمونیستی ایران یکی از یاران و همراهان ارزشمند خود و از چهره های مورد احترام بخصوص مردم کردستان را با وجود بیش از ده سال مقاومت و مبارزه با بیماری سرطان که گریبانگیر او شده بود، از دست داد. رفیق حمه سور کمونیستی با شخصیتی دوست داشتنی و مهربان، اولین فرمانده نظامی کومه له، نقش بسزایی در مقاومت مسلحانه توده ای مردم کردستان داشته است.

ما ضمن همدردی، فقدان این رفیق را به خانواده، رفقای حزب کمونیست کارگری - حکمتیست و تمامی دوستدارانش تسلیت می‌گوئیم و برای تمامی آنها صبر و شکیبایی آرزو می‌کنیم.

سازمان راه کارگر

09.05.2024

درد رهبر و فرمانده پارتیزانهای سرخ

با تأسف فراوان اطلاع یافتیم رفیق حسین مرادی (حمه سور) از چهره‌های محبوب و سرشناس مبارزه انقلابی مردم ایران و کردستان با گذشت بیشتر از ده سال دست و پنجه نرم کردن با بیماری سرطان، شنبه چهارم ماه مه، در شهر استکهلم همه ما مبارزین راه آزادی و برابری را تنها گذاشته است.

بیشک پنجاه سال مبارزه انقلابی علیه دو رژیم پهلوی و جمهوری اسلامی، در تاسیس و رهبری کمونیسم متحزب در ایران، در فرماندهی و مقاومت مسلحانه و سازمان دادن اعتراضات توده‌ای در کردستان برای آزادی و برابری نقش و جایگاه فرمانده کمونیست دیده می‌شود، جایگاه و نقش ارزنده رفیق حمه سور به عنوان یک رهبر مارکسیست در تاریخ جنبش کمونیستی ایران ماندگار خواهد ماند.

با درگذشت رفیق حسین مرادی کارگران و آزادیخواهان و برابری طلبان یک پراتیستین مارکسیست، یک رهبر با اتوریته، و خستگی‌ناپذیر خودش را از دست داده است.

ما فقدان رفیق حمه سور عزیز به خانواده و بستگان داغ‌دیده او، به همه رفقا و دوستان بشمار او در ایران و خارج، به صفوف همسنگران او در پنج دهه گذشته و رفقای در حزب حکمتیست تسلیت می‌گویم.

یاد و خاطره رفیق حسین مرادی (حمه سور) را با ادامه راهش زنده و گرمی میداریم.

از طرف جمعی از فعالین سیاسی چپ و کمونیست شهرستان بوکان

۱۹/۲/۱۴۰۳

برابری بیقید و شرط زن و مرد در تمام شئون اجتماعی!

تصاویری از مراسم بزرگداشت رفیق حسین مرادیگی (حمه سور) بدعوت خانواده، استکھلم ۱۱ مه

تصاویری از مراسم بزرگداشت رفیق حسین مرادیگی (حمہ سور) بدعوت خانواده، استکھلم ۱۱ مه

در گرامیداشت مارکسیست توانا، حسین مرادیگی (حمه سور)

(فشرده سخنرانی رحمان حسین زاده در مراسم گرامیداشت استکھلم)

حضار گرامی، خوش آمدید و تسلیت میگویم!

از کجا شروع کنم. شما دریایی بودید از زیبایی و خوبی، از تجربه و توانایی رفیق بسیار عزیزم، حمه سور جان!

وقتی که رفیق حمه سور عزیزمان دوره اول بیماری در سال ۲۰۱۳ را پشت سر گذاشت و تقریباً بعد از یک سال به میانمان و به اولین اجتماعمان که پلنوم ۲۸ کمیته مرکزی بود، برگشت، با خوشحالی زایدالوصف همه ما حاضرین روبرو شد. آن پلنوم را در نزدیکی شهر وستروس سوند برگزار کردیم، تا حمه سور هم به آسانی بتواند در آن شرکت کند. او مستقیماً از منزل خواهرش روناک و دکتر رحیمی به محل پلنوم آمد. با استقبال گرم ما روبرو شد. افتخار این را داشتیم از جانب پلنوم حمه سور عزیز را خوشامد بگویم. این صحبت‌هایی که در اینجا مطرح میکنم، آنوقت خطاب به حمه سور مطرح شده است. در آن پلنوم و بعداً در یازدهم ژانویه ۲۰۲۱ در مناسبت هفتادهمین سالگرد تولدش مستقیماً با حمه سور در میان گذاشتیم. منظورم اینست حمه سور قدرانی ما را از زندگی و مبارزه افتخارآمیزش شنیده است. در پلنوم ۲۸ اینچنین شروع کردم. "انسانهای بزرگ روند زندگی اجتماعی و سیاسی شان با مهمترین رویدادهای دوره زندگی شان و جغرافیایی که در آن هستند عجین میشود. حمه سور یکی از آنها است. او فرصت و شانس این را داشت که جزو اولین نسل جوانان عدالت خواه و آزادیخواه هم سن و سال خود باشد که در سال ۱۳۴۸ شمسی اولین تشکل چپ و سوسیالیستی را در جامعه کردستان پایه گذاری کنند که بعدها در سال ۱۳۵۷ نام کومه له را بر آن گذاشتند. از آن مقطع روند جدید سیاسی و مبارزاتی در جامعه کردستان بنیاد گذاشته شد. تاریخ سیاسی و مبارزاتی جامعه کردستان متحول شد و به نحو دیگری نوشته میشود. عرصه دیگر فقط در اختیار جنبش ناسیونالیستی نماند. جنبش چپ و سوسیالیستی به صحنه آمد.

آنها به خود گفتند کمونیست و مارکسیست و لنینیست هستند، صرفنظر از هر تعبیر و تفسیری که از این مفاهیم داشتند. این را چمران جنایتکار اذعان کرد. چمران یکی از سرکرده های نظامی جمهوری اسلامی بعد از اینکه در تابستان ۱۳۵۸ با رفقای چپ و کمونیست ما در منطقه مریوان در جنگ و درگیری بود و مستقیماً با رفیق عزیز فواد مصطفی سلطانی وارد مذاکره شد و داستانش را میدانید، وقتی که به تهران برگشت، اینچنین به دولتش گزارش داد: "اینکه گفته میشود در کردستان با عوامل پالیزبان و بعث درگیر هستیم، تبلیغات بیپوده ای است، ما در کردستان با مارکسیست- لنینیست‌هایی روبرو هستیم که توده مردم حمایتشان میکنند." نقل به معنی.

این نماد یک تحول بزرگ سیاسی و در صف بندی جنبشهای اجتماعی جامعه کردستان بود. ایجاد این تحول بزرگ به نام حمه سور و همراهان و همکاران آن دوره ثبت شده است. همراهان اولیه آن

دوره حمه سور رفقای که جانباختند، عزیز همه ما هستند و آنهایی که هنوز در حال حیاتند، صرفنظر از اینکه امروز چگونه فکر میکنند و چه سیاستی را تعقیب میکنند و یا نمیکند، اما در آن دوره کار بزرگی کردند.

از دوره فعالیت مخفی و زندان رفتن حمه سور و دیگر بنیانگذاران آن تشکیلات فاکتور میگیرم، حمه سور و رفقای متکی به آن تشکیلات با هر درجه از توانایی و کمبود و محدودیت وارد انقلاب ۵۷ میشوند و به اذعان همه نقش مهمی در تحولات آن دوره و جارو کردن حاکمیت رژیم سلطنتی ایفا کردند.

در قدم بعدی رویداد مهم سازماندهی جنبش انقلابی و مقاومت را در مقابل جمهوری اسلامی به صحنه کشاندند. ضرورت مقاومت نظامی و ایجاد نیروی مسلح پیشمرگ کومه له (پارتیزانهای سرخ) مطرح شد و حمه سور اولین فرمانده پیشمرگ کومه له شد. در آن دوره هر واحد و دسته پیشمرگ کومه له به هر شهر و روستاها و کوی و برزن کردستان قدم گذاشتند، همراه با مقاومت و مبارزه خود نام حمه سور را هم به عنوان فرمانده مورد افتخارشان به میان مردم بردند. بی اغراق در دو ساله اول جنبش مقاومت و مبارزه نظامی، حمه سور شاخص ترین عضو رهبری کومه له در جامعه کردستان و در جنبش چپ و کمونیستی ایران بود.

یک اتفاق مهم دیگر که کمتر در مورد آن صحبت میشود و من اینجا یادآوری میکنم که: خوش به حالت حمه سور که فرماندهی برچیدن و خلع سلاح یک دارودسته مسلح ارتجاع مذهبی به نام "سپاه زرگاری" به اسم شما و همکاران و همراهان در آن دوره در تاریخ ثبت شده است. (تشویق حضار)

حمه سور نه فقط در عرصه نظامی بلکه در عرصه سیاست هم پیشرو بود. او پرچمدار مارکسیسم انقلابی و سپس جانبدار و عنصر

در گرامیداشت مارکسیست توانا، حسین مرادیگی (حمه سور)

(فشرده سخنرانی رحمان حسین زاده در مراسم گرامیداشت استکھلم) ...

از عضویت در حزب کناره گیری کرد، میگفت رهبری حزب به اندازه کافی مارکسیست نیست و به اندازه کافی بر اجرای کمونیسم پافشاری نمیکند. او معتقد بود اسم حزب ما اساساً باید کمونیسم کارگری باشد و پسوند و صفت دیگری نمیخواهد. با این وجود رابطه سیاسی و معنوی حمه سور با حزب ما ادامه دار بود. در پلنوم اخیرمان در نیمه دوم آوریل پیام صمیمانه پلنوم خطاب به حمه سور تقدیم شد. حمه سور هم در یادداشتی برایم سلام رسان همه رفقا و پلنوم موفقی را برایمان آرزو کرده است. خلاصه کلام حمه سور یک آرمانگرای مارکسیست بود.

وقتم رو به پایان است، در وقت محدود باقی مانده بگذارید در میان دهها خصوصیات مثبت حمه سور تنها بر دو مورد آن تأکید کنم:

حمه سور پاک و سالم سیاست کرد. در طول فعالیت در چند سازمان و حزب سیاسی، اختلاف سیاسی را شخصی نکرد. خود من در این مورد یک مثال زنده هستم. در طول رفاقت و فعالیت سیاسی مشترک دوبار، بار اول در تجربه کومه له و حزب کمونیست ایران و بار دوم در حزب حکمتیست در دو قطب مخالف هم قرار گرفتیم، شاید چند روزی بر مناسبات روزانه مان تأثیر گذاشت، اما بسرعت دوباره او برای من حمه سور رهبر و عزیز و من برای او همان رفیق نزدیک و مورد اعتماد بودیم. در سیاست او توطئه گری و اقدامات ضد حزبی و ناشایست جایی نداشت. سیاست برای او دیپلماسی و مانور به منظور اینکه سری در میان سرها داشته باشد، نبود. سیاست او تابع منافع روز و محدود و به معنایی فرصت طلبی نبود. استراتژی و تاکتیک و شیوه کار او منطبق با هم بودند. مهمتر، سیاست برای او بیزنس و کسب ثروت مادی نبود. منفعت مادی و پول پرستی نزد حمه سور جایگاهی نداشت.

دوم، در زندگی شخصی هم سالم و ساده زیست. وقتی میگویم ساده زیست، منظورم این نیست که او مرتاض و درویش مسلک بود. او منزل دو اتاقه تمیز در یک منطقه خوش آب و هوای شمال لندن کرایه کرده بود. با امکانات کم زندگی مورد علاقه اش، امروزی و تمیز و مدرن داشت. اتفاقاً حمه سور خوش پوش، خوش ذوق، خوش سلیقه بود. کم میخورد اما خوش اشتها و خوش خوراک بود. میگفت معیارم اینست یک کارگر بازنشسته در بریتانیا چگونه زندگی میکند، زندگی منم در همان حد کافی است.

وقتی که در ۱۸ فوریه ۲۰۲۴ لندن را جا گذاشت، فقط لباسهایش، ادکلن پارتتر تانچندی قبیلش و یک جلد کتاب مبانی کمونیسم کارگری را با خود آورد. بقیه وسایل منزل و هرچه را داشت به سعید آرمان سپرد که فکری برای آن بکند و اگر بخشی از آنها هنوز قابل استفاده اند، در میان دوستانش توزیع کند.

حمه سور عزیز وقتی که در شنبه گذشته چهارم مه از میان ما رفت، امکانات مادی بجا نگذاشت، فکر کنم ارثی هم بجا نگذاشته است، درست مانند رفقای جانباخته ای چون دکتر جعفر شفیعی، صدیق

پیشرو کمونیسم کارگری بود. خیلی ها که اینجا نشستید، با شکل گیری دو دیدگاه در رهبری کومه له قبل از کنگره دوم آن سازمان آشناییید. حمه سور با اسم مستعار کاوه در کنار اسامی آزاد و شیرکو و کمال در نشریه درونی اوقت کومه له به نام "پیشرو" در دفاع از مارکسیسم انقلابی نوشتند و در کنگره دوم توانستند نگرش و سیاست مارکسیسم انقلابی را به سیاست مصوب کنگره و کومه له تبدیل کنند. راه تاسیس حزب کمونیست ایران را هموار کنند. حمه سور جزو موسسین حزب کمونیست ایران و عضو رهبری آن بود. بعد از کنگره دوم حزب کمونیست ایران با گرایش کمونیسم کارگری همراهی کرد و آنطور که خود نوشته "در سال ۱۹۹۱ به همراه اکثریت رهبری و اعضا، کومه له و حزب کمونیست ایران را ترک کرد و تحت رهبری منصور حکمت، حزب کمونیست کارگری ایران را تشکیل دادیم". رفیق حسین مرادیگی در حزب کمونیست کارگری ایران مسئولیتهای مختلفی در سطح رهبری این حزب به عهده گرفت. با جدایی از حزب کمونیست کارگری ایران، از اعضای کنفرانس موسس حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست بود. او کاراکتر مارکسیستی خوبی داشت و به ویژه در دوره ۱۲ ساله بیماریش این خصلت از کاراکتر خود را ارتقاء داد.

بعد از اینکه دوره اول معالجه را در زمستان ۲۰۱۳ طی کرد و به منزل برگشت، از او پرسیدم حمه سور جان به چی مشغولی و چکار میکنی؟ گفت "مقداری استراحت کردم. طبعاً نمیتوانم مثل گذشته در فعالیت روتین و اجرایی و روزمره حزب دخالت کنم. لازم است شیوه کارم را تغییر دهم و کیفیت کارم را ارتقاء دهم. مطالعه کاپیتال و ایدئولوژی آلمانی و مانیفست و دیگر آثار مهم مارکسیستی و مبانی کمونیسم کارگری را در دستور کارم گذاشتم. به راستی در این دوره دانش و نگرش مارکسیستی خود را تقویت کرد. این را در نوشته ها و گفته های سالهای اخیر او میشود دید. چند سال قبل فردی به نام توماس پیکتی کتابی را تحت عنوان کاپیتال در قرن بیست و یکم نوشت و یک هیاهویی حول آن برپا شد. به زعم بخشی از چپ سرگردان و سطحی قرار بود کاپیتال مارکس را کنار بزند. حمه سور بسرعت آن را خواند و گفت یک سوسیال دمکرات قلابی و بی معنا است لازمست نقد و کنار زده شود. خود آستین بالا زد و در اوج بیماری اینکار را کرد. کتاب نقد پیکتی حمه سور در ورودی همین سالن گذاشته شده و پیشنهاد میکنم به عنوان یادگاری از حمه سور آن را بردارید و مطالعه اش کنید.

چرا مارکس و مارکسیسم و کمونیسم کارگری این درجه برای حمه سور اهمیت داشت. نه مارکس برای او پیغمبر و نه مارکسیسم و کمونیسم کارگری برای او آیات قرآنی بودند، بلکه او به عنوان ابزارهای مبارزه برای تحقق آرمان و عقیده اش که آزادی و برابری و رفاه و خوشبختی انسان است به مارکسیسم و کمونیسم کارگری متکی بود و خلاقانه آنها را به کار میگرفت. برای حمه سور انسان و رهایی آن مقدس بود و نه چیز دیگری. از نظر او مارکسیسم و کمونیسم کارگری موثرترین و واقعی ترین وسیله در افتادن با نظام جهانی سرمایه بود که دنیا را برای بشریت به تاریکستان تبدیل کرده است. از همین سر وقتی یک سال قبل

در گرامیداشت مارکسیست توانا، حسین مرادیگی (حمه سور)

(فشرده سخنرانی رحمان حسین زاده در مراسم گرامیداشت استکهلم) ...

کمانگر، فواد مصطفی سلطانی و محمد حسین کریمی و خسرو رشیدیانها و هزاران جانباخته راه آزادی و برابری. اما حمه سور درست همانند آن رفقای جانباخته مان ثروتمند از میان ما رفت. او با کسب ثروتی عظیم از عشق و محبت و دوستی، با ثروتی چشمگیر از خصلتهای انسانی، با بهره مندی بالایی از مارکسیسم و دانش و درس و تجارب گرانبها از میان ما رفت.

یادت زنده است و زنده میماند فرمانده ام، رهبرم و رفیقم. در این سه مشخصه ای که اکنون اسم بردم تعارفی وجود ندارد. حمه سور سالها رهبر و فرمانده مان بود و چقدر خرسندم که در این یاد بود و گرامیداشت به عنوان یکی از نزدیکترین رفقای او امکان صحبت پیدا کردم. وقتی که دوازده سال سن داشتم و به همراه عمه زاده ام که اینجا نشسته مهمان خانواده ام شدند، اولین بار بود حسین مرادیگی را میدیدم. هم نسل مبارزاتی او نبودم و هشت سال از او کوچکتر. آرزویم این بود، بار دیگر او را ببینم و درست نزدیک به ۹ سال طول کشید، تا عاقبت در پایان جنگ سه ماهه اول و شکست جمهوری اسلامی و در شهر بوکان آزاد شده، این بار حمه سور را در قامت و موقعیت فرمانده نظامی کومه له دیدم و آن لحظه شوق انگیز را هرگز فراموش نکرده و نمیکم.

به درود رفیق عزیزم، راهت را ادامه میدهم. گفته است جنازه او را خاکستر کنند و زمانی که ممکن شد خاکسترش را در شهر بوکان دفن کنند. من هم همین جا به حمه سور و خانواده اش وعده ای میدهم؛ بخشی از کتابهایش نزد من است. خواهرش در جریان است. قول میدهم که اگر عمری باقی ماند و امکانش فراهم شد، من هم کتابهای حمه سور، این یادگارهای گرانبهای او را به کتابخانه شهر بوکان بسپارم.

* این سخنرانی در اولین مراسم بزرگ گرامیداشت حمه سور به تاریخ یازدهم مه در شهر استکهلم و به زبان کردی ارائه شد. در اینجا فشرده مکتوب شده آن را مطالعه میکنید.

با تشکر از همه شما.

زنده باد شوراها!

ارگانهای اعمال اراده مستقیم توده ای و کارگری را همه جا ایجاد کنید! در

کارخانه ها و محلات شوراها را برپا کنید!

امروز شورا ارگان مبارزه و قیام و فردا ارگان حاکمیت!

پیام پلنوم ۴۸ کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری - حکمتیست به حسین مرادیگی (حمه سور)

رفیق حسین مرادیگی - همه سور عزیزمان!

جمع رفاقت که در مناسبت پلنوم ۴۸ حزب کمونیست کارگری - حکمتیست گرد آمده بودیم، مشتاقانه جویای حال شما شدیم و تا آنجا که امکان داشت، از پروسه معالجاتیت مطلع شدیم. ما به نتیجه معالجات در حال جریان شما علیرغم سختیهای قابل درک آن امید بسته ایم. از ته قلبمان آرزومندیم با بهبودی بیشتر، دوباره شما را در آغوش بگیریم. سالها هم پیمانی مبارزاتی و رفاقت و دوستی و مناسبات نزدیک، محبت شما را در قلب تک تک مان جای داده و فراموش نشدنی است.

حمه سورجان!

عمیقا دوستت داریم. ما در هر مناسبتی که جمع میشویم جای خالی ات را به شدت احساس می‌کنیم. رفیق همیشه عزیزمان به امید بهبودی سریعتر و به امید دیدارت لحظه شماری میکنیم.

جمع رفاقت در پلنوم ۴۸ حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

آوریل ۲۰۲۴

شنبه ۱۸ مه، سیدنی
استرالیا، مراسم
گرامیداشتی توسط
فعالین کمونیست و
دوستاناران همه سور
بر گزار شد

نه به حجاب اسلامی! حجاب را آتش بزنید!

پیام حسین مرادیگی (حمه سور) دبیر کمیته مرکزی

به کنگره هشتم حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

با درودهای فراوان

این کار و به نیروی کافی و دم دست و آماده برای پیشبرد آن و دهها اقلام دیگر از جدل و جدال سیاسی و کار و فعالیت نیاز دارد و لازم است که هرچه بیشتر خشت روی خشت آن را ساخت.

وجود قطعنامه اوضاع سیاسی و دو بیانیه جهانی و کارگری و بیش از 14 تا 15 قرار و بیانیه دیگر هرچند من را از تکرار نکات بیشتری بی نیاز

کرده است، اما لازم میدانم که روی چند نکته بعنوان شاخصهای تامین رهبری ای که در بالا به آن اشاره شد، تاکید کنم:

1- ادامه تقابل هر روزه با جمهوری اسلامی و سران آن روی مسائل گریه جامعه ایران، طوریکه جامعه و مردم و یا لاقبل بخشهایی از جامعه آن را به بینند و شاهد کارائی آن باشند.

2- نقد و افشاء جریانات موسوم به "اعتدالی و اصلاح طلب" درون و برون رژیمی، که اکنون از هر زمانی در میان مردم متنفر از جمهوری اسلامی بی اعتبار تر شده اند. همچنین نقد و افشاء دیگر احزاب و جریاناتی که تلاش میکنند در تحولات آتی نقطه سازشهای خود را به افق توده کارگر و دیگر مردم معترض به جمهوری اسلامی تبدیل کنند.

3- حضور در مبارزه روزانه طبقه کارگر برای بهبود شرایط زندگی و کار خود. تقویت این مبارزات کمترین انتظاری است که از ما میروید. تامین حضور حزب در مبارزه روزانه برای بهبود زندگی طبقه کارگر پیش شرط تضمین رابطه بین اصلاحات و انقلاب است. برای حزبی که هم برای اصلاحات و هم برای سازماندهی انقلاب سوسیالیستی مبارزه میکند.

4- تبدیل کردن حزب به حزب کارگران و رهبران کمونیست جنبش کمونیسم کارگری درون طبقه کارگر، کمونیستهای کارگری ای که در همه مراحل مبارزه طبقه کارگر هیچگاه افق منافع عمومی این طبقه را گم نمیکنند. این مساله برای ما در پیش برد امر مبارزه طبقه کارگر اهمیت استراتژیک دارد. چه در سازماندهی انقلاب سوسیالیستی و چه در حکومت کارگری. چرا که حکومت کارگری چیزی جز تبدیل کردن رهبران کارگری جنبش کمونیسم کارگری درون طبقه کارگر به اداره کنندگان جامعه سوسیالیستی و پیش برد اقتصاد سوسیالیستی نیست.

5- تاکید هرچه بیشتر روی ضرورت مارکسیسم و کمونیسم کارگری بعنوان تئوری طبقه کارگر در پیشبرد امر مبارزه این طبقه. طبقه کارگر تنها با دست بردن به مارکسیسم و کمونیسم کارگری قادر

برگزاری کنگره هشتم حزب، کنگره اکثر، را تبریک گفته و خوشحالی خودم را از این بابت ابراز میدارم. این بار بیشتر از هر فرصت دیگری مشتاق حضور در این کنگره و بودن در کنارتان بودم، متأسفانه ادامه معالجه، مرا از این آرزو محروم کرد. در دو سال گذشته یعنی از کنگره هفتم تا کنگره هشتم کارهای زیاد و به موقعی انجام گرفته است که در گزارش دفتر سیاسی حزب به کنگره آمده است. من نیز آن را تایید میکنم و دست رفا را برای تلاش و زحمات شبانه روزیشان بگرمی میفشارم.

اوضاع سیاسی ایران در مقایسه با کنگره هفتم و روندی که جمهوری اسلامی در آن افتاده است، فرق زیادی کرده است. این را میتوان در افزایش تنفر و انزجار توده کارگر و دیگر مردم آزادیخواه از این حکومت که حتی عیان تر از چهار ماه پیش است، نیز نشان داد. حکومت کشتار و جنایت و سرکوب و فساد و تزویر و ریا که با اتکاء به نیروی سرکوبش خود را سرپا نگاهداشته است، بی اعتباری را به سران خود این حکومت نیز منتقل کرده است. کارگران، زنان، جوانان در یک کلام نیروی جنبش آزادیخواهی در ایران با پی بردن به این وضعیت دارند فشار خود را برای ایجاد گشایش بیشتری به هدف بیرون ریختن این حکومت از جامعه ایران، افزایش میدهند. رجزخوانیهای متقابل خامنه ای و ترامپ نباید موجب کاهش فشار آنان بر جمهوری بشود. کارگران آگاه و نسل جوان سکولار و برابری طلب جامعه ایران مدتهاست به این شگردهای خامنه ای و سران این حکومت در به عقب راندن فشار اعتراضی این مردم پی برده اند. می بینیم نیروها و جریانات اپوزیسیون بورژوازم برای بهره برداری از این شرایط و تقویت و بسیج نیروی جنبش خود به حرکت درآمده اند. این اوضاع در واقع توپ را در زمین حزب ما قرار داده است که با آن چکار خواهد کرد؟

مساله اساسی ما وارد کردن قدرتمند طبقه کارگر و نیروی جنبش آزادیخواهی در ایران در تحولات سیاسی آتی در سرنگونی جمهوری اسلامی و انقلاب مورد نظر ماست. شرط این کار وجود یک رهبری کمونیستی و چپ قابل اتکاء و قابل انتخاب در جامعه ایران است. بدون آن این نیرو وارد انقلابی که ما میخواهیم نخواهد شد. لذا تامین این رهبری مهمترین وظیفه ما است و تمام قد خود را در برابر ما قرار داده است. میدانیم این کار ساده ای نیست. توقع و انتظار این مهم از حزب ما شاید زیادی و دور از دسترس بنماید، اما جریان کمونیستی کارگری ای که بخواهد در تحولات آتی ایران بر سر قدرت سیاسی نقش تعیین کننده خود را ایفاء کند، جز این راهی ندارد. واضح است که این کار به تلاش شبانه روزی نیاز دارد. به بودن هرچه بیشتر در جلو صحنه سیاست در ایران نیاز دارد. به فرصت ساختن و از فرصتها به موقع استفاده کردن نیاز دارد. به پروژهای عملی و امکانات لازم برای

طرح "شعار رفراندم"، کمک به بقاء بیشتر جمهوری اسلامی است

حسین مرادیگی

تلاش برای تضعیف و تحمیل نقطه سازشهای معینی به حرکت انقلابی و رادیکالی که برای جارو کردن کلیت نظام جنایت و کشتار جمهوری اسلامی از ایران براه افتاده است، از طرف محافل راست جامعه ایران، از جمله سازمان اکثریت و عده دیگری در ظاهر دلسوزی و اندرزهای "پدرانه" فعلا در قالب طرح "شعار رفراندم" آغاز شده است. سازمان اکثریت تحت این عنوان که به زعمشان "هدف نهائی" این حرکت معلوم نیست، گویا سرنگونی جمهوری اسلامی هدف روشن و نهائی نیست و گویا تحمیل طرح "رفراندم" پیشنهادی سازمان اکثریت به جمهوری اسلامی هدف نهایی است، در توجیه این اقدام خود برآمده است. بی بی سی فارسی هم دارد آن را باد میزند.

طرح "شعار رفراندم"، صرفنظر از غیر واقعی بودن آن، حتی هر ناظر خارجی سیاسی جدی ای که چهار دهه حاکمیت جمهوری اسلامی را تحت نظر داشته است این را میدانند. در شرایطی که هر فرد و سازمانی که خود را آزادیخواه میخواند باید در تقویت جنبشی که برای سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی به حرکت درآمده است تمام توان خود را به کار اندازد، خواسته و یا نخواسته، تنها و تنها به بقاء بیشتر حکومت اسلامی کمک کرده و هدفی جز عقیم کردن حرکت رادیکالی که برای به زیرکشیدن آن راه افتاده است ندارد. با طرح این شعار و جایگزین کردن آن با سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی، دارند لبه رادیکال و سازش ناپذیر این حرکت را به نفع سران فاسد و جنایتکار این حکومت میزنند و برای تداوم این حکومت عمر میخرند. اگر کسی از رفراندم برای تعیین نظام سیاسی آتی ایران در روز یا روزهای بعد از جارو کردن کلیت حکومت اسلامی از جامعه ایران دفاع و یا آن را مطرح کند واضح است قابل تامل و توجه است. اما امروز و در شرایطی که نیروی مردم برای پایان دادن به فقر و فلاکت و بیکاری و چهار دهه سرکوب و تحقیر مداوم مشتی اوباش اسلامی فاسد و جنایتکاری که خون اکثریت مردم ایران را در شیشه کرده اند باید به کار افتد، وظیفه هر سازمان سیاسی مخالف رژیم اسلامی، اگر حتی خود را آزادیخواه میخواند، این است که در تقویت این جنبش و دفاع بی اما و اگر از آن کوشیده و از مبارزه برای به زیر کشیدن خامنه ای و جمهوری اسلامی حمایت کنند. در غیراینصورت تحت هر توجیه و بهانه ای نظیر سازمان اکثریت و یا در قالب "دلسوزی" برای این جنبش، تماما در خدمت بقاء بیشتر سران حکومت اسلامی و نهایتاً در خدمت به خانه فرستادن حرکت رادیکالی که شروع شده، قرار خواهد گرفت.

طرح "شعار رفراندم" در شرایط فعلی، هرچند خیال پردازی، در قالب هر توجیه و بهانه ای واضح است بی دلیل نیست و در خدمت اهداف سیاسی زمینی معینی قرار دارد. مشکل معرفتی و یا ناشی از عدم شناخت جمهوری اسلامی از طرف پیشنهاد دهندگان آن نیست بویژه برای کس یا کسانی که ادعای درافتادن با این حکومت را دارند. تلاش زمینی سازمانها و افرادی است برای تحمیل افق سیاسی جنبش خود به این حرکت، اساساً نیروها و محافل جنبش ملی - اسلامی که از انقلاب مشروطیت به بعد سرنوشت سیاسی ایران را رقم زده است. جنبشی که در انقلاب ۵۷ مرتجعترین جناح خود، خمینی و جریان اسلامی، را کمک کرد و سر کار آورد. اکنون می بینند که این حرکت رادیکال که تاکنون در تاریخ ایران سابقه نداشته است با جارو کردن کلیت جمهوری هسگهلد از جامعه ایران برای اولین بار دست این جنبش را از رقم زدن سرنوشت سیاسی جامعه ایران نیز کوتاه خواهد کرد به تکاپو افتاده اند.

هم سازمان اکثریت و هم کل "اصلاح طلبان" درون و بیرون جمهوری اسلامی در قالب سازمانها و افراد و اشخاص معینی به این جنبش تعلق دارند، فعلا سازماندهندگان دستگاه سرکوب حکومت اسلامی به کنار، با ایجاد توهم و قول "تعدیل" و تغییر "مسالمت آمیز و استحال گام به گام" این حکومت و بزک کردن مضحکه های انتخاباتی آن حضور به هم رسانده و با هر اختلافی که داشته اند، خدمات خود را در حفظ نظام کشتار و جنایت اسلامی به خامنه ای و کلیت این حکومت اثبات کرده اند نیازی به توضیح بیشتر در این مورد نیست. اینها جمهوری اسلامی را میخواهند برای اینکه موجودیت سیاسی خود و جنبش خود را در قالب "اصلاح طلبی" حفظ کنند. می بینند که حرکت رادیکال و عمیقاً ضد کلیت حکومت اسلامی، موجودیت آنها را به حاشیه رانده است. فعلا با طرح شعار "رفراندم" وارد شده اند تا مگر افق جنبش خود را بر این حرکت حاکم کنند و آن را در خدمت اهداف سیاسی خود که چیزی جز کمک به بقاء بیشتر حکومت اسلامی که ترس و وحشت از این حرکت رهبران آن کاملاً را گیج کرده است، تاکنون

پیام حسین مرادیگی (حمه سور) دبیر کمیته مرکزی

به کنگره هشتم حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست ...

که جهان در غیاب و در حاشیه ای شدن این جنبش به چه منجلبی تبدیل خواهد شد. مساله بر سر کوچکی و یا بزرگی ابعاد سازمانی حزب ما نیست. مهم این است که شاخص ما در این دوره این باشد و ما در جامعه با این پرچم شناخته شده و تداعی شویم. پرچمهای جنبشهای غیر کارگری کم نیستند. از دیاد هر روزه طبقه کارگر در سراسر جهان و مقاومت این طبقه در مقابل بورژوازی و دول مربوطه همچنین گسترش مبارزه کارگران در ایران نقطه اتکاء ما و مایه خوش بینی ما در به میدان آمدن این جنبش است. تمام اهمیت مساله در این است که ما در این دوره پرچم مارکسیسم و کمونیسم کارگری را نمایندگی کنیم.

یک بار دیگر برگزاری کنگره هشتم حزب را تبریک گفته و دست یک یک شمارا به گرمی می فشارم و برایتان شادی و سلامتی و موفقیت آرزو میکنم.

4 نوامبر 2017

به الغای مالکیت خصوصی، قادر به الغای مالکیت بورژوائی و الغای کار مزدی خواهد شد. تمام تاریخ قرن بیستم و حتی قبل از آن و اکنون در اوایل قرن بیست و یکم گواه آن است که وقتی طبقه کارگر به مارکسیسم، تئوری کمونیسم کارگری خود، مجهز بوده است توانسته است بورژوازی را ساقط و یا وادار به عقب نشینی کند. تجربه تحقق انقلاب کارگری اکتبر در صد سال قبل همین را تاکید میکند. رنگ عوض کردن و به میدان آمدن سوسیالیسم بورژوائی به اصلاحاتی برای دادن به اصطلاح چهره انسانی به سرمایه داری، در واقع برای سد کردن و تقابل با این کمونیسم بوده است. تمام تلاش کنونی ائتلاف مختلف بورژوازی جهانی هم در این دوره، چه راست محافظه کار و مستبد و نظامی، چه جریان فاشیست و راسیست آن بویژه که بعد از بحران جهانی سرمایه در سالهای 2007 - 2008 تشدید شده است، همگام با تشدید استثمار طبقه کارگر در ابعاد جهانی، به هدف عقب راندن "شیخ کمونیسم" و بازگشت مارکس به میان این طبقه و جامعه هماهنگ شده است. نگاهی به اوضاع فعلی جهان کافی است تا متوجه این حقیقت شد

تلاشی که محافل راست و یا طرفداران درون و بیرون حکومت اسلامی در تحمیل نقطه سازشهای خود که هدفی جز خریدن عمر بیشتر برای خامنه ای و جمهوری اسلامی نبوده و نخواهد بود با تمام قوا می ایستد و به کمک این اکثریت عظیم و حرکت کاملاً رادیکالی که راه انداخته اند در تقابل شبانه روزی خود با جمهوری اسلامی، خنثی خواهد کرد.

۴ ژانویه ۲۰۱۸

طرح 'شعار فراندم'، کمک به بقاء بیشتر جمهوری اسلامی است ...

نبوده و نخواهد بود. چه کاملاً آگاهانه مانند سازمان اکثریت و چه در قالب "اندرزهای پدارنه" یک عده!

این تلاشها با هر توجیه و بهانه ای برای نجات جمهوری اسلامی معرفه حرکت اعتراضی در حال جریان است. این اکثریت عظیم از خواست سرنگونی کلیت جمهوری دست نمیکشد و نباید دست بکشد. جمهوری اسلامی رفتنی است و باید برود. این خواست اکثریت عظیم جامعه ایران است. تمام فداکاری این نسل در مقابل سرکوب و کشتار هر روزه اوباشان تفنگچی خامنه ای و جمهوری اسلامی به هدف سرنگونی و بزیر کشیدن کلیت جمهوری اسلامی است. نمایشات بسیج نیروی سران جمهوری اسلامی را که نشانه ترس و وجشت عمیق آنان از حرکت رادیکالی است که برای برچیدن آن آغاز شده است شاهدیم. برقراری حکومت نظامی اعلام نشده در تهران را در پناه این "بسیج نیرو" شاهدیم به این خیال که با جلوگیری از سرایت آن به تهران موجوددت خود را تا مدت دیگری حفظ کنند.

حزب ما همانطور که در کنگره هشتم خود قول داد که با هر نوع

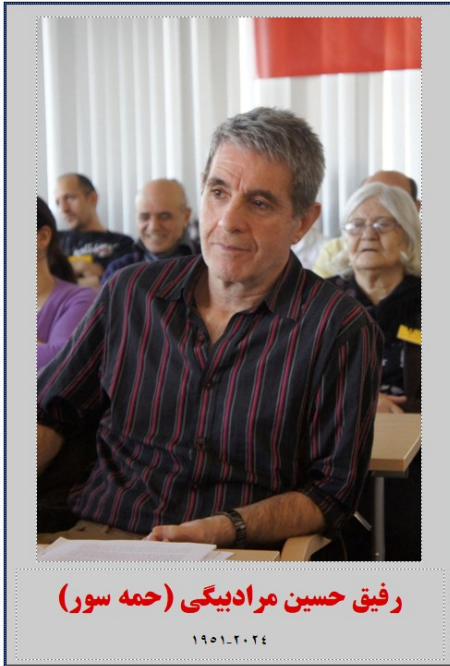
**مجمع عمومی ظرف ابراز وجود
مستقیم و مستمر کارگران است!
مجمع عمومی را آگاهانه و بنا به
هر نیازی برپا کنید!**

جنبش مجمع عمومی را گسترش دهید!

به حزب حکمتیست کمک مالی کنید!

در مراسم تحقیر خود شرکت نکنید!

حسین مرادیگی

رفیق حسین مرادیگی (حمه سور)

۱۹۰۱-۲۰۲۴

شرایطی چند برابر بدتر و دردناکتر از آنچه که اینها برای فریب کارگر مجبور به بیان آن میشوند در مراکز مختلف کار و شرکت‌های مشابه شیراز مرغ روی کاغذ آورد و نشان داد که جمهوری اسلامی و کارفرمایان و سرمایه داران در ایران چه به روز طبقه کارگر و خانواده های کارگری آورده اند. "اقتصاد مقاومتی" پوچ ترین و بی معنی ترین بیان اقتصادی در مورد اقتصاد که خامنه ای هر بار و به هدف سیاسی معینی به آن پناه می برد و هیچ بار هم قادر به بیان "معنای" آن به اوباش اسلامی خود نیست که چگونه آن را به "گونه ای" سازمان دهند که "تکانه های جهانی در آن اثرگذار نباشد"، اگر معنی داشته و یا داشته باشد تنها عبارت از کشیدن بیشتر طناب بر گرده بخش شاغل طبقه کارگر در ایران، تحمیل بی حقوقی بیشتر و اخراج و بیکارسازیهای بیشتر از میان کارگران است. سناریویی که هر روز شاهد آنیم؛ سناریویی که امثال شوراهای اسلامی کار تحت نام "اقتصاد مقاومتی" و فرستان کارگر دنبال نخود سیاه سالهاست در بند و بست با دولت و کارفرمایان به قیمت نابودی نسلهایی از طبقه کارگر پیش برده و پیش می برند.

کارگر در نظام سرمایه داری برای سرمایه داران و کارفرمایان مفت و مجانی کار میکند. مطلقا مفت و مجانی! آنچه که سرمایه دار بعنوان دستمزد، حداقل معیشت روزانه کارگر، در شکل پولی آن به کارگر میدهد تا چند ساعت در روز نیروی کار کارگر را در اختیار داشته باشد، قبلا توسط خود کارگر با کار اضافی بی مزد و مجانی او، ارزش اضافه، در اختیار سرمایه دار گذاشته شده است و سرمایه دار آن را به شیوه ای که ظاهرا نمیتوان آن را لمس کرد و نمیتوان رد آن را نشان داد، از کارگر تصاحب کرده است. هر پول و هر مایملکی که سرمایه دار چه دولتی و چه غیر دولتی در اختیار دارد، هر شاهی و هر ریبالی آن ارزش اضافه ایست که سرمایه دار از کارگر تصاحب کرده و دزدیده است. کارگر در پروسه تولید نه تنها دستمزد روزانه خود را به سرمایه دار باز میگرداند، نه تنها معادل کار خود ارزش

صفحه ۲۰

هفتاد درصد کارگران ایران زیر خط فقر زندگی میکنند. این خبری نه چندان جدید از پورموسی دبیرکل شورای عالی اسلامی کار جمهوری اسلامی است که چند روز قبل در بعضی از سایتهای وابسته به جمهوری اسلامی و همچنین سایتهای فارسی زبان در خارج کشور منعکس شد. ایشان با توجه به این از نمایندگان کارفرمایان تقاضا کرده اند که حداقل معیشت خانوار ۴ نفره کارگری را برای دستمزد سال ۹۴ لحاظ کنند! حداقلی که سال گذشته در شورای عالی کار و در همکاری و هماهنگی با شوراهای اسلامی کار ۶۰۸ هزار تومان تعیین شد در حالیکه قبل تر کمیته مزد کانون شوراهای اسلامی کار، هزینه یک خانوار چهار نفره را حدود یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان اعلام کرده بود. علیرضا محبوب، رئیس فراکسیون کارگری مجلس اسلامی هم چندی قبل گفته بود که ۹۰ درصد جامعه کارگری ایران زیر خط فقر زندگی می کنند و ۱۰ درصد باقی مانده نیز با خط فقر فاصله چندانی ندارند. پورموسی همچنین در قسمتی از سخنان خود با اشاره به تبعات کمبود دستمزد کارگران، افزوده اند که ۱۹۹۴ کارگر سال گذشته در اثر حوادث ناشی از کار جان باخته اند. گفته اند که یکی از عواملی که باعث بروز مشکل برای کارگران می شود خستگی ناشی از کار زیاد است. وزارت کار جمهوری اسلامی هم پیش از این در این مورد اعلام کرده بود که سال گذشته حدود ۱۳ هزار حادثه مرتبط با کار رخ داده است که بیش از ۱۸۰۰ مورد آن منجر به مرگ شده است! این آمارها، هر چند گوشه هایی از آنچه را که بر طبقه کارگر و خانواده ها کارگری در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی میگذرد، نشان میدهد، اما کیست که نداند که بانی این وضعیت دولت اسلامی، نهادهای مختلف آن، سرمایه داران و کارفرمایان اند که در بند و بست با شوراهای اسلامی کار و خانه کارگر و غیره هر روز و هر ماه و هر سال زیر این لفاظی های در ظاهر طرفداری از کارگر ناچیزترین دستمزد و سخت ترین شرایط کار را به طبقه کارگر در ایران، تحمیل کرده و تحمیل میکنند.

بنزی که در متن عرضه این آمارها دست یک عده از کارگران داده اند و روی آن نوشته اند: "کارگران عامل اصلی اقتصاد مقاومتی هستند" شورای اسلامی شرکت شیراز مرغ! به تنهایی تمام دغل کاریها و بند و بست شوراهای اسلامی کار و خانه کارگر را در چند دهه گذشته و اکنون در تعرض به کارگر و دست بستن کارگر و انداختن کارگر زیر چرخ ماشین استثماری و سرکوب سرمایه و دولت بورژوازی بالاسر آن، جمهوری اسلامی، به نمایش میگذارد.

"اقتصاد مقاومتی"! که این روزها ورد زبان سران حکومت اسلامی شده است اگر وجود خارجی داشته است، ثمره آن برای طبقه کارگر و خانواده های کارگری در سی و پنج سال گذشته همین وضعیتی است که گوشه هایی از آن، سران و عوامل و مجریان جمهوری اسلامی را ناچار از بیان آن کرده است. کافی است سری به همین شرکت شیراز مرغ زد تا

کارگران جهان متشکل شوید!

در مراسم تحقیر خود

شرکت نکنید ...

مصرف جدید تولید میکند، بلکه مقداری از کار روزانه خود را نیز مجدداً مفت و مجانی در اختیار سرمایه دار میگذارد، سرمایه دار آن را تصاحب کرده و با آن کارگران دیگری را مجدداً مفت و مجانی به کار میگیرد. کارگر به کار مرده مادیت یافته در ابزار تولید و مواد خام با کار زنده خود جان میدهد و ارزش آنرا به محصول کار در پروسه تولید انتقال میدهد. بقول مارکس، که آنهم چیزی نیست جز کار روز قبل، جز کار هفته قبل، جز کار ماه قبل و سال قبل خود کارگر. کار خود کارگر که از آن بیگانه شده است و کارگر از کار بیگانه شده خود بعنوان ابزار تولید که به کمک دولت بورژوازی، با حمایت دادگاه آن، وسیله دستگاه زور و سرکوب آن، با پاسدار و کمیته و غیره آن در اختیار عده ای مفت خور و بیکاره به نام سرمایه دار و کارفرما نگاهداشته اند تا آن را علیه خود کارگر و در خدمت دربند نگاهداشتن او به کار برند. در مورد دستمزد هم، یعنی حداقل معیشت روزانه کارگر، از دو بیست و چند سالی که از پاکرفتن سرمایه داری در شکل کلاسیک آن میگذرد، تمایل همه سرمایه داران و دول و سخنگویان ریز و درشت اقتصاد سرمایه داری این بوده است که این حداقل را هر روز که میگذرد کاهش دهند، چرا که میخواهند با آن کارگر را بعنوان کارگر برای سرمایه دار نگاهدارند. چرا که کارگر در چشم سرمایه دار ماشینی است که تنها ببرد انباشت سرمایه او میخورد. لذا خرج حداقل روغن کاری روزانه او را بسته به شرایط هر کشوری تامین میکند تا روز بعد پروسه انباشت روز قبل را برایش تکرار کند. اگر لازم نبود او را بیکار میکند، یا جای او را با کار کودکان عوض میکند.

این ها امروز به بخشی از داده های کارگران آگاه و کمونیست تبدیل شده است و حتی اکنون هر کارگری با گزینه طبقاتی خود در موقعیت کارگر باید آن را لمس کرده باشد. بنابراین کارگر نیازی به رفتن به دربیوزگی دولت و کارفرمایان که کارگر را با طناب نامرئی بردگی مزدی نگاهداشته اند نداشته و ندارد. آنچه که کارگر فعلاً برای بهبود شرایط کاری خود از دولت و سرمایه داران و کارفرمایان میخواهد، بخش ناچیزی از آن ثروت اجتماعی است که خود آن را تولید کرده است و آنها آن را در ابعاد میلیاردها دلاری به زور تصاحب کرده اند.

واضح است که این بنر معرف آنچه که در میان کارگران و رهبران کارگری و آنچه که در اعتراض و مبارزه و مقاومت هر روزه آنان در دفاع از حق و حقوق خود و علیه دولت اسلامی و کارفرمایان و سرمایه داران میگذرد، نیست. بویژه کارگران کمونیست که بخش مهم و فعال جنبش طبقه کارگر در ایران را تشکیل میدهند. بحث در این مورد و در این نوشته تاکید مجددی است بر گوشه کوچکی از واقعیت رابطه کار و سرمایه و اینکه کارگر در هیچ موردی نیازی به رفتن به دربیوزگی دولت و سرمایه داران ندارد. کارگر خود نباید در مراسم تحقیر خود شرکت کند. در کشورهایی که آگاهی طبقاتی کارگر بالاست، کارگر و رهبر کارگری هیچ وقت نرفته و نمیروند که از دولت بورژوازی و یا این یا آن مقام

دولتی تعریف کنند تا شاید دل سرمایه داران و دول مربوطه را بدست یا "برحم" بیاورند. نمیروند بگویند که کارگران عامل اصلی اقتصادی هستند که دولت بورژوازی و کارفرمایان آن کارگران را یکی بعد از دیگری بیکار و اخراج و کارگر و فرزندان کارگر را به گرسنگی میاندازند. حتی وقتی که احزاب سوسیال دمکرات سرکار هستند، حرف طبقه خود را میرنند، حتی وقتی رهبر اتحادیه یا سندیکا در نقش واسطه عمل میکند، از اقتصاد و از دولت بورژوازی تعریف نمیکند. میگوید، دولت و سرمایه داران دستمزد کارگر را اضافه نمیکنند، میگوید از بیمه های بیکاری و اجتماعی کارگر میزنند. میگوید، پلیس و دادگاههای آنان در خدمت سرمایه داران و کارفرمایان عمل میکنند و غیره.

در ایران در کنار حکومت هار و ضد کارگر جمهوری اسلامی که کارگر و رهبر کارگری را به زندان میاندازد و یا از کار بیکار و اخراج میکند فقط به این خاطر که خواسته است و یا میخواهد سندیکا و یا اتحادیه مستقل از دولت را تشکیل دهد، محبوب ها و پورموسی ها نیز در همراهی با این حکومت رفتند تا زبان کارگری را که میخواست سندیکای خود را تشکیل دهد، ببرند. خمینی در روزهای بعد از انقلاب پنجاه و هفت میگفت، اقتصاد پایه خر است! اقتصاد پایه خودش و همه آخوندها و آیت الله ها بود و اکنون نیز هست. نبض آخوند هم اینک هر روز با بالا رفتن دلار بالا و پائین میروند، اما خمینی میگفت، پایه خر است تا با آن مطالبات طبقه کارگر را بعد از انقلاب انکار و رهبران کارگران را با آن سرکوب کند. اشک تمساحی هم که شوراهای اسلامی کار و یا خانه کارگر و امثال محبوب و پورموسی برای کارگر میریزند تنها به هدف متوهم نگاهداشتن بخشی از کارگران به حکومت اسلامی و نهادهای ضد کارگری آن، به هدف رام کردن کارگر برای سرمایه دار و سرانجام تحقیر کارگر در مقابل دولت و سرمایه داران و کارفرمایان است. اینها جیره و موجب خود را به خاطر این کار از جمهوری اسلامی میگیرند.

این وضعیت واضح است که معلول شرایط سخت و پلیسی، معلول بی حقوقی سیاسی و اقتصادی و اجتماعی طبقه کارگر، معلول ممنوع کردن حق تشکل و تحزب سیاسی کارگر در ایران است. بالاینحال، شرایط هرچقدر سخت، شرکت کارگر در مراسم تحقیر خود را توجیه نمیکند. کارگر نباید و نیازی به رفتن به دربیوزگی دولت اسلامی و سران و نهادهای آن ندارد. با این کار فقط طناب استثمار طبقه حاکمه و سرمایه داران را بر کرده خود محکمتر میکند. باید صف شیدان ضد کارگر را سریعاً ترک کند. باید خود را متشکل و متحد کرد و دوش بدوش هم طبقه ایهای خود شرایط سخت را تغییر داد و حق و حقوق خود را از دولت و سرمایه داران و کارفرمایان مطالبه و نهایتاً برای انقلاب کارگری به منظور پایان دادن به استثمار مبتنی بر کارمزدی، وارد میدان شد. سرمایه داری شرایطی است که کارگر در آن گیر کرده و زیر آن ذله شده است. بهمین دلیل کارگر باید با هر دار و نداری که دارد زیر رابطه کار مزدی بزند تا خود و دیگر افراد جامعه را همراه خود رها کند. *

۲۲ فوریه ۲۰۱۵

آدرسهای تماس با حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

دفتر مرکزی حزب

پروین کابلی

daftaremarkzy@gmail.com

رئیس دفتر سیاسی

سیاوش دانشور

siavash_d@yahoo.com

دبیر اجرایی

سعید یگانه

Homayon_1954@yahoo.de

دبیر کمیته مرکزی

ناصر مرادی

moradi.naser@gmail.com

دبیر کمیته سازمانده

ملکه عزتی

hosienzade.r@gmail.com

دبیر کمیته کردستان

صالح سرداری

sale.sardari@gmail.com

دبیر تشکیلات خارج

سعید آرمان

sharifi.nader@gmail.com

PARLOW TV
تلویزیون پرتو
رسانه تصویری حزب حکمتیست
رسانه ای برای یک دنیای بهتر

برنامه های تلویزیون پرتو، رسانه حزب کمونیست کارگری - حکمتیست
را بطور زنده از طریق کانال آلترناتیو شورایی دنبال کنید و به
کارگران و دوستانتان معرفی کنید. آدرس خط زنده:
<https://alternative-shorai.tv>

ماهواره: یاه ست ، فرکانس : ۱۲۵۹۴ ، پولاریزاسیون : عمودی ،
سیمبل ریت : ۲۷۵۰۰ ، اف ای سی : ۳/۲

ساعات پخش به وقت ایران :

هر روز از ساعت ۲۱:۳۰ تا ۲۲:۳۰

تکرار روز بعد در ساعت های : ۳:۳۰ تا ۴:۳۰ ، ۹:۳۰ تا ۱۰:۳۰ ، ۱۵:۳۰ تا ۱۶:۳۰

زنده باد شوراها!

ارگانهای اعمال اراده مستقیم توده ای را همه جا ایجاد کنید! در
کارخانه ها و محلات شوراها را برپا کنید! امروز شورا ارگان مبارزه
و قیام و فردا ارگان حاکمیت!

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

سردبیر این ویژه نامه: سیاوش دانشور

Siavash_d@yahoo.com

اگر برای کمونیست مقاله میفرستید:

هفتگی کمونیست

سردبیر در انتشار ورد و تلخیص مقالات آزاد است. نشریه کمونیست تنها مقالاتی را منتشر
میکند که برای این نشریه تهیه شدند. مطالب باید حداکثر تا ظهر پنجشنبه دریافت شده
باشند.

برنامه های تلویزیون پرتو، رسانه حزب کمونیست
کارگری - حکمتیست را بطور زنده از طریق کانال
آلترناتیو شورایی دنبال کنید و به کارگران و
دوستانتان معرفی کنید. آدرس خط زنده:

<https://alternative-shorai.tv/>

زنده باد سوسیالیسم!